

Prishtinë, më 15 gusht 2014
Nr. ref.:RK699/14

AKTVENDIM PËR PAPRANUESHMËRI

në

Rastin Nr. KI40/14

Parashtrues

Valon Haskaj

**Vlerësimi i kushtetutshmërisë së Aktgjykimit të
Gjykatës Supreme të Kosovës, KZZ. nr. 187/2013, të 8 nëntorit 2013**

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Enver Hasani, kryetar
Ivan Čukalović, zëvendëskryetar
Robert Carolan, gjyqtar
Altay Suroy, gjyqtar
Almiro Rodrigues, gjyqtar
Snezhana Botusharova, gjyqtare dhe
Arta Rama-Hajrizi, gjyqtare

Parashtruesi i kërkesës

1. Parashtrues i kërkesës është z. Valon Haskaj (në tekstin e mëtejmë: parashtruesi i kërkesës), i cili është duke e vuajtur dënimin në burgun e Dubravës, në afërsi të Istogut. Parashtruesi i kërkesës përfaqësohet nga z. Živojin Jokanović, avokat nga Prishtina.

Vendimi i kontestuar

2. Parashtruesi i kérkesës e konteston aktgjykimin e Gjykatës Supreme, KZZ. nr. 187/2013, të 8 nëntorit 2013. Parashtruesi i kérkesës nuk kishte sqaruar se kur i ishte dorëzuar atij Aktgjykimi i fundit i Gjykatës Supreme (KZZ. nr. 187/2013, i 8 nëntorit 2013).

Objekti i çështjes

3. Objekt i çështjes së kérkesës është vlerësimi i kushtetutshmërisë së aktgjykimit të Gjykatës Supreme, KZZ. nr. 187/2013, të 8 nëntorit 2013. Me Aktgjykimin Kz. nr. 328/2012, të 17 tetorit 2012, Gjykata Supreme vendosi ta ndryshojë aktgjykimin e Gjykatës së Qarkut në Prishtinë dhe të shqiptojë një dënim më të rëndë me burg, ndërsa me Aktgjykimin KZZ. nr. 187/2013, të 8 nëntorit 2013, Gjykata Supreme e refuzoi kérkesën e parashtruesit të kérkesës për mbrojtje të ligjshmërisë si të pabazuar.

Baza juridike

4. Kérkesa bazohet në nenin 113.7 të Kushtetutës së Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejmë: Kushtetuta), nenin 47 të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës, Nr. 03/L-121 (në tekstin e mëtejmë: Ligji), dhe në rregullin 56 të Rregullores së punës të Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejmë: Rregullorja e punës).

Procedura në Gjykatën Kushtetuese

5. Më 4 mars 2014, parashtruesi i kérkesës e dorëzoi kérkesën në Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejmë: Gjykata).
6. Më 1 prill 2014, Kryetari, me Vendimin Nr. GJR. KI40/14, caktoi gjyqtarin Ivan Čukalović gjyqtar raportues. Të njëjtën ditë, Kryetari, me Vendimin Nr. KSH. KI40/14, caktoi Kolegin shqyrtyes, të përbërë nga gjyqtarët: Altay Suroy (kryesues) Snezhana Botusharova dhe Arta Rama-Hajrizi.
7. Më 25 prill 2014, Gjykata e informoi parashtruesin e kérkesës për regjistrimin e kérkesës.
8. Më 14 maj 2014, Gjykata dërgoi një kopje të kérkesës në Gjykatën Supreme.
9. Më 26 qershor 2014, gjyqtari Kadri Kryeziu e njoftoi me shkrim Gjykatën për përashtimin e tij nga seancat shqyrtyuese, për periudhën qershor - korrik 2014, derisa Gjykata të vendos përkitazi me pretendimet e ngritura ndaj tij.
10. Më 26 qershor 2014, Kolegi shqyrtyes shqyrtoi raportin e gjyqtarit rapportues dhe i propozoi Gjykatës papranueshmërinë e kérkesës.

Përbledhja e fakteve

11. Sipas aktakuzës së Prokurorisë së Qarkut në Prishtinë (Kt. nr. 154-1/2011, të 7 qershorit 2011), parashtruesi i kérkesës është akuzuar për kryerjen e veprave

penale vijuese: rrëmbim, detyrim dhe mbajtje në pronësi, kontroll, posedim ose shfrytëzim të paautorizuar të armëve.

12. Më 24 shkurt 2012, Gjykata e Qarkut në Prishtinë (Aktgjyktimi K. nr. 313/2011), shpalli parashtruesin e kërkesës fajtor dhe e dënoi atë me burgim unik prej 7 (shtatë) vjetësh.
13. Kundër Aktgjykimit të Gjykatës së Qarkut, Prokurori Publik i Qarkut dhe parashtruesi i kërkesës ushtruan ankesë në Gjykatën Supreme. Prokurori publik i Qarkut i propozoi Gjykatës Supreme ta ndryshojë aktgjykimin e Gjykatës së Qarkut dhe parashtruesit t'i shqiptohet dënim më i rëndë. Nga ana tjetër, në ankesën e tij, parashtruesi i kërkesës kishte pretenduar shkelje esenciale të dispozitave të Kodit të Procedurës Penale të Kosovës (në tekstin e mëtejmë: KPPK) dhe vërtetim të gabuar dhe jo të plotë të gjendjes faktike.
14. Më 17 tetor 2012, Gjykata Supreme (Aktgjyktimi, Kz. nr. 328/2012) miratoi ankesën e Prokurorit Publik të Qarkut dhe e refuzoi ankesën e parashtruesit të kërkesës si të pabazuar.
15. Gjykata Supreme, me aktgjykimin e lartcekur vendosi më tej që të ndryshojë aktgjykimin e Gjykatës së Qarkut në Prishtinë dhe e dënoi parashtruesin e kërkesës me dënim unik të burgimit në kohëzgjatje prej 10 (dhjetë) vjetësh.
16. Gjykata Supreme arsyetoi vendimin e saj për miratimin e ankesës së prokurorit të Qarkut si në vijim:

[...] kjo gjykatë gjen që janë të bazuara pretendimet ankimore të Prokurorit Publik të Qarkut në Prishtinë, që dënimet e dhëna për të akuzuarit janë tepër të buta. Me individualizimin e dënimit ndaj kryesit të caktuar të veprës, përmes procesit të peshimit të dënit, pesha e veprës penale relativizohet, si dhe në këtë rast duhet marrë parasysh që me lartësinë e dënit të arrihet qëllimi i dënit, i cili sipas udhëzimeve ligjore duhet të jetë shprehje e baraspeshës mes kërkimit që të akuzuarit t'i mundësohet risocializimi përmes edukimit, si dhe kërkimit të publikut që dëni i tillë, me peshën e saj, të ketë karakter të përgjithshëm parandalues, përbajtjes nga kryerja e veprave penale.

17. Parashtruesi i kërkesës e dorëzoi kërkesën për mbrojtjen e ligjshmërisë në Gjykatën Supreme, duke pretenduar shkeljen e dispozitave të Kodit Penal të Kosovës (në tekstin e mëtejmë: KPK), dhe shkeljen esenciale të dispozitave të procedurës penale. Në kërkesën e tij, parashtruesi i propozoi Gjykatës Supreme që ta ndryshojë aktgjykimin e gjykatës së shkallës së dytë dhe të shqiptojë një dënim më të butë.
18. Më 29 tetor 2013, Prokurori i Shtetit, në pajtim me parashtresën KMPL. II Nr. 134/2013, propozoi që kërkesa për mbrojtje të ligjshmërisë të refuzohej si e pabazuar.

19. Më 8 nëntor 2013, Gjykata Supreme, pas shqyrtimit të pretendimeve të parashtruesit të kërkesës dhe të përgjigjes së Prokurorit të Shtetit, me Aktgjykimin e saj, KZZ. nr. 187/2013, vendosi ta refuzojë kërkesën për mbrojtje të ligshmërisë si të pabazuar.

Pretendimet e parashtruesit të kërkesës

20. Parashtruesi i kërkesës pretendon se aktgjykit e Gjykatës Supreme i kanë shkelur të drejtat e tij të garantuara me nenin 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm], me nenin 33 [Parimi i Legalitetit dhe Proporcionalitetit në Rastet Penale], me nenin 54 [Mbrojtja Gjyqësore e të Drejtave] të Kushtetutës, dhe me nenin 8 [E Drejta në Mjete Efektive], me nenin 10 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe Publik] të Deklaratës Universale për të Drejtat e Njeriut (në tekstin e mëtejmë: DUDNJ), si dhe me nenin 6 [E Drejta për një Proces të Rregullt] të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (në tekstin e mëtejmë: KEDNJ). Parashtruesi i kërkesës nuk shpjegon si dhe pse ishin shkelur nenet e lartcekura me aktgjykit e Gjykatës Supreme. Ai më tutje pretendon shkelje të dispozitave të ligjit penal.

21. Parashtruesi i kërkesës i drejtohet Gjykatës si në vijim:

"Thelbi i kërkesës është që të vlerësohet kushtetutshmëria dhe ligshmëria e aktgjykimeve të përmendura, e sidomos aktgjykimit përfundimtar të Gjykatës Supreme të Kosovës, me të cilin është ndryshuar edhe aktgjykimi i shkallës së parë në pjesën e tij të vendimit, si dhe janë përforcuar dënimet. Me këtë kërkesë kërkohet që ajo gjykatë të vërtetojë që në rastin konkret ka ndodhur një shkelje e rëndë e të drejtës kushtetuese, si dhe instrumenteve ndërkombëtare, zbatimin e drejtpërdrejtë të të cilëve e parashev edhe vetë Kushtetuta e Kosovës, shkelje të ligjit penal në fuqi në kohën e kryerjes së veprës së pretenduar, në dëm të të gjykuarit.

Prandaj kërkojmë që Gjykata Kushtetuese të anulojë aktgjykit e kontestuara dhe të urdhërojë rigjykimin, si dhe të pezullojë ekzekutimin e tyre deri në vendimin e gjykatave të rregullta.

Në këtë kërkesë nuk është përfshirë vepra penale në lidhje me posedimin dhe pronësinë e armës sipas nenit 328, sepse ajo vepër është amnistuar".

Pranueshmëria e kërkesës

22. Në mënyrë që të jetë në gjendje të gjykojë kërkesën e parashtruesit, Gjykata duhet së pari të shqyrtojë nëse parashtruesi i kërkesës i ka përbushur kriteret për pranueshmëri të përcaktuara me Kushtetutë dhe të specifikuara më tej në Ligj dhe në Rregullore të punës.
23. Në këtë drejtim, Gjykata i referohet nenit 113, paragrafi 7 të Kushtetutës, i cili përcakton se:

"Individët janë të autorizuar të ngrenë shkeljet nga autoritetet publike të të drejtave dhe lirive të tyre individuale, të garantuara me Kushtetutë, mirëpo vetëm pasi të kenë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj".

24. Përveç kësaj, nen 49. i Ligjit parasheh se: “*Kërkesa parashtrohet brenda afatit prej katër (4) muajve. Afati fillon të ecë që nga dita kur parashtruesit i është dorëzuar vendimi gjyqësor*”.
25. Në rastin konkret, Gjykata vëren se parashtruesi i kërkesës i ka shfrytëzuar të gjitha mjetet juridike në dispozicion sipas ligjit. Gjykata gjithashtu vëren se vendimi i kontestuar ishte marrë më 8 nëntor 2013, dhe se parashtruesi e kishte dorëzuar kërkesën në Gjykatë më 4 mars 2014.
26. Sidoqoftë, Gjykata i referohet rregullit 36 të Rregullores së punës, i cili parasheh:
- (1) *Gjykata mund t'i shqyrtojë kërkesat vetëm nëse: c) kërkesa nuk është qartazi e pabazuar*.
- (2) *“Gjykata do të refuzojë një kërkesë si qartazi të pabazuar, nëse bindet se:*
- [...], ose
(b) faktet e paraqitura në asnjë mënyrë nuk e arsyetojnë pretendimin për shkeljen e një të drejte kushtetuese.
[...], ose
(d) kur parashtruesi nuk dëshmon në mënyrë të mjaftueshme pretendimin e tij”.
27. Parashtruesi i kërkesës, siç u tha më lart, i kontestoi aktgjykimet e gjykatës së shkallës së parë dhe të dytë në Gjykatën Supreme për shkelje të ligjt penal dhe shkelje substanciale të dispozitave të procedurës penale.
28. Në kërkesën e tij në Gjykatë, parashtruesi i kërkesës gjithashtu pretendon se aktgjykimet e Gjykatës Supreme i kanë shkelur të drejtat e tij të garantuara me nenin 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm], me nenin 33 [Parimi i Legalitetit dhe Proporcionalitetit në Rastet Penale], me nenin 54 [Mbrojtja Gjyqësore e të Drejtave] të Kushtetutës, dhe me nenin 8 [E drejta për mjete efektive] dhe me nenin 10 [E drejta për gjykim të drejtë dhe publik] të DUDNJ-së, si dhe me nenin 6 [E drejta për një proces të rregullt] të KEDNJ-së, si dhe dispozitat e KPK-së dhe KPPK-së.
29. Megjithatë, parashtruesi i kërkesës nuk shpjegon si dhe pse të drejtat e lartcekura të garantuara me Kushtetutë dhe instrumente ndërkombëtare ishin shkelur me aktgjykimet e Gjykatës Supreme.
30. Në të vërtetë, parashtruesi i kërkesës i konteston aktgjykimet e Gjykatës Supreme duke iu referuar dispozitave të Kodit Penal të Kosovës dhe duke përfunduar si në vijim:
- [...] assesi nuk mëton të kontestojë autorizimin e Gjykatës Supreme të Kosovës, që në të gjitha rastet e zbatimit të ligjit të paraqesë kuptimet e veta, interpretimet juridike e të tjera, por në këtë rast, me të vërtetë, gjykata ndoshta është kapluar nga rëndësia e vlerës së mbrojtur, por*

gjithsesi me një dënim tejet të rreptë dhe kualifikimi i tillë është larguar nga zbatimi strikt i ligjit”.

31. Prandaj, Gjkata gjen se çështja e ngritur nga parashtruesi i kërkesës, është çështje e ligjshmërisë, jo e kushtetushmërisë.
32. Lidhur me këtë, Gjkata thekson se nuk është detyrë e Gjkatës Kushtetuese të merret me gabimet e fakteve ose ligjit (ligjshmërisë) që pretendohet të jenë kryer nga Gjkata Supreme, përvèç dhe për aq sa ato mund të kenë shkelur të drejtat dhe liritë e mbrojtura me Kushtetutë (kushtetutshmërinë).
33. Gjkata Kushtetuese më tej thekson se nuk është detyrë e saj sipas Kushtetutës të veprojë si gjykatë e shkallës së katërt, lidhur me vendimet e marra nga gjykatat e rregullta. Është roli i gjykatave të rregullta që të interpretojnë dhe të zbatojnë rregullat përkatëse të së drejtës procedurale dhe materiale (shih, rasti *Garcia Ruiz kundër Spanjës*, nr. 30544/96, GJEDNJ, Aktgjykimi i 21 janarit 1999, shih gjithashtu rastin KI70/11, të parashtruesve të kërkesës *Faik Hima, Magbule Hima dhe Besart Hima*, Aktvendimi për papranueshmëri, i 16 dhjetorit 2011). Fakti i thjeshtë se parashtruesi nuk është i kënaqur me rezultatin e procedurës në rastin e tij, nuk mund të ngrejë kërkesë të argumentueshme për shkelje të të drejtave të tij të mbrojtura me Kushtetutë. Gjkata vëren se parashtruesi i kërkesës kishte pasur mundësi të shumta për të paraqitur rastin e tij në gjykatat e rregullta.
34. Për më tepër, siç u tha më lart, Gjkata vëren se arsyetimi në Aktgjykimin e kontestuar të Gjkatës Supreme është i qartë dhe pas shqyrtimit të të gjitha procedurave, Gjkata gjithashtu gjeti se procedurat në Gjkatën e Qarkut në Prishtinë dhe në Gjkatën Supreme nuk kishin qenë të padrejta apo arbitrale (shih rastin *Shub kundër Lituanisë*, nr. 17064/06, GJEDNJ, Vendimi i 30 qershorit 2009).
35. Për më tepër, Gjkata vëren se arsyetimi i dhënë në aktgjykimin e Gjkatës Supreme, në përgjigjen ndaj të gjitha pretendimeve të bëra nga parashtruesi i kërkesës, është i qartë dhe i arsyetuar mirë. Për më tepër, arsyetimi i dhënë mbulon pretendimet e bëra nga parashtruesi i kërkesës në bazë të Kodit Penal dhe të Kodit të Procedurës Penale.
36. Për arsyet e lartcekura, Gjkata konsideron se faktet e paraqitura nga parashtruesi i kërkesës në asnjë mënyrë nuk e arsyetojnë pretendimin për shkeljen e të drejtave kushtetuese, në të cilat thirret parashtruesi i kërkesës dhe ai nuk ka dëshmuar në mënyrë të mjaftueshme pretendimin e tij.
37. Prandaj, Gjkata konkludon se kërkesa është qartazi e pabazuar.

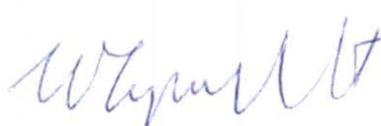
PËR KËTO ARSYE

Gjykata Kushtetuese, në pajtim me nenin 113.7 të Kushtetutës dhe me rregullin 36 (2) b) e (d), dhe me rregullin 56 (2) të Rregullores së punës, më 26 qershori 2014, njëzëri

VENDOS

- I. TA DEKLAROJË kërkesën të papranueshme;
- II. T'UA KUMTOJË këtë vendim palëve;
- III. TA PUBLIKOJË këtë vendim në Gazetën Zyrtare në pajtim me nenin 20.4 të Ligjit;
- IV. Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtari rapportues

Ivan Čukalović

Kryetari i Gjykatës Kushtetuese

Prof. dr. Enver Hasani

